

Előfizetési árak:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 — „
Negyedévre	1 — 50 „
Egy hóra	— 50 „
Egyes szám ára 8 kr.	

Kiadóhivatal:

PECSÉTT, Szechenyi-tér 12-ik szám
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
ezétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PECSÉTT, Szechenyi-tér 12-ik szám,
ahová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.
Kéziratok vissza nem adotnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadotnak még
valamennyi könyvkereske-
désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domjan I., Valentin K. fia (Szechenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Szechenyi-tér) 30hm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedésben
Mindenzen helyeken előfizetések is elfogadotnak.

Pályaválasztás.

Az összes iskolákban most kerül kenyértörésre a dolog: az elemiekben épügy mint a középiskolákban. Az izzadó gyermek — ha van neki egy gyűszynyi becsérzete — legalább is arra törekszik, hogy a vakáció boldog nyugalma el ne rontsa; hanem a szülő a távolabbi jövőbe tekint, ő azért serkenti gyermekét, hogy azon a pályán, melyre ő szánja, elég jó alapot nyerjen (kalkulusokban tudni illik; hogy mit tud, azzal keveset törődik a szülő) a további menetre.

Az a pálya! Ez a szülők gondjainak csúcsa. Hiszen ennek a kiválasztásától függ gyermekeinek jövője, boldogsága. A jó, helyes pályaválasztás kezébe adja a mindennapi kenyeret; ellenben ha rosszul választottunk: talán egész életére nyomorult koldussá tettük épen azt, a kinek szerencsésén két kézzel munkálkodunk.

Petőfi egyik versében azt dalolja: „Önkénytelen az ember mindenre születik.” A mi azt jelenti, hogy nem a saját választásunk, hanem a vak sors jelöli ki életpályánkat.

Igaz, az életben igen gyakori eset, hogy a körülmények egészen más pályára terelnek bennünket, mint a melyre eredetileg léptünk. Sőt akad olyan ember is bőven, a ki öt-hat pályán küzd végig a földi lét kenyér-harczát.

A ki azonban figyelemmel kíséri az emberi életet, az tapasztalni fogja, hogy rendszeren azon a pályán boldogulunk leg-

jobbán, erünk el nagyobb sikert, a mely életpályának hajlamaink és tehetségeink leginkább megfelelnek. Mert ugynevezett univerzális lángész nem létezik. Életünk pedig sokkal rövidebb, hogyszem mindent megtanulhatnánk.

De maga az ember a természetől már úgy alkotott, hogy vérmérséklete, kedélye, észbeli tehetsége kizárólag csak egy pályára utalják. A ki ügyvédi diplomát szerzett és mégis mint gazdatiszt hal meg: az csak azt jelenti, hogy rosszul választá meg életpályáját.

Egy gyermek, egy ifju már koránál fogva sem ismerheti önmagát. A pályaválasztásnál tehát rendszeren téved, mert a külső benyomások után indul.

A jó szülő azonban talpig ismeri gyermekét. Tudja, minő a testalkata, egészségi állapota; volt módjában kitapasztalni természetét, hajlamát, észbeli tehetségét.

A szülő tehát ne sokat törődjék a gyermekek dőre óhajtsaival, hanem latba vetve a körülményeket, viszonyokat, maga választja meg fiának, jó korán, az életpályát.

Nagyon helytelenül cselekszik azonban azon szülő, a ki erőnek erejével diplomás embert akar faragni a fiából. Igaz, hogy kivált mióta a kvalifikációról szóló törvényt meghozták, oklevél nélkül bajos jobb hivatalba jutni; ámde a hazának nemcsak hivatalnokokra van szüksége; s a mi lényegesebb, nemcsak a hivatalnoki pálya ad kenyeret.

Ott az ipar és kereskedelem tágas mezeje, a hol az igyekvő ember számára bizony hamarabb és sürűbben nyílnak rózsák, mint a rideg bürokkban.

Egy iparos, vagy kereskedő, hacsak egy kissé meg az üzlete, nem cserél tiz hivatalnokkal sem. Önállóságra, függetlenségre nézve pedig különb ur bármelyik miniszteri tanácsosnál.

De elvégre hivatalnok sem lehet minden diplomás ember. Nagy a verseny, kevés a hely. Mi lesz hát? Proletár, urikoldus. A diploma ott duzzad a zsebében s mégsem bír egy ebédre valót megkeresni. Hiszen maholnap több ügyvéd lesz az országban, mint a hány pörös fél van.

Az orvosi, tanári, mérnöki, építészeti pályák szintén túltömöttek. Itt is vajmi nehéz zöldágra jutni.

Nincs tehát más tenni valónk, mint olyan pályát választani gyermekünk számára, a hol aránylag kevés költséggel hamar célhoz jut; — s a melyen, ha szorgalmas, iparkodó, tisztességesen megkeresheti mindennapi kenyerét.

Egyik legnagyobb hibánk az, hogy szörnyű arisztokratikusak vagyunk. Nálunk egy hét-szilvafás birtokos, vagy egy alig tengődő hivatalnok, a világrt sem nevelne a fiából üzletembert. Azon esetben, ha a siheder nem akar tanulni, inkább otthon tartja. Szivesebben elnézi korhelykedését, lustálkodását, de mesterségre nem adja. Derogál neki; azt mondván, hogy ez rangján aluli.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az író neje.

(Francziából.)

— Aline!

— Keresztanyám! — válaszolt a fiatal leány, miáltal a zongorát betevé s azután egy széles párnára térdelt, mely egy kényelmes karzék előtt volt, a melyen egy idősb nő nyugodott.

— Nos, drága gyermekem, elhatározta már magad? Ne játszd a naivot, hisz Róbertől van szó. Mire valók e kényeskedések? — tevé madame Le Senne hozzá, midőn Aline szöke fejét ölébe rejté.

— Megkérését megtjítá? — kérde Aline.

— Legkevésbé sem! Azon nap óta, melyen válaszolám, hogy még nem óhajtlak téged férjhez adni, Róbert erről egy szót sem szólt. A szegény fiu azt képzeli, mit sem tudsz megkéréséről. Csupán az én akaratom, hogy ezt újólag előhozom neked... Csak öt hónap elég hosszú gondolkodási idő.

— Még mindig nem tudok határozni.

— Tehát nem tetszik neked Róbert?

— Nem — azt nem mondhatom keresztanyám.

— A melegség után következtetve, melylyel engem unokaöcsém jelenlétében mindig csókoltál, én is azt vagyok hajlandó hinni. Ezek a csókok csak a czimzettet hibázták el... Miután egyáltalán nem akarsz határozni s ajtót neki nem mutathatok, tehát egy nagyobbu útra veszem őt rá, vagy pedig, hogy állandóan a vidéken telepedjék meg. A dolognak már egyszer véget kell vetni vagy így, vagy amúgy.

— Hogyan, keresztanyám, oly kegyetlen volna, hogy őt Párisból száműzni képes?

— És Aline-től is: akarod mondani nemde? Én meg csak azt mondhatom: kegyetlenség jelenlétében az egész világgal kaczerkódnai.

— Oh!

— Itt nincs semmi „oh!“ Igen, kaczerkódnai, mondom én. Ezt nem jól teszed, Aline — folytatá madame Le Senne, a gyönyörű leánykát nyakánál érintve — mint kaczer nem fogod sokra vithetni. Mert tudd meg gyermekem, csak a titkaczer és nagy szerelemtől áthatott nők tudják dolgukat okosan megcselekedni: az egyik a hidegség, a másik nagy szerelemtől kaczer... Nekem pedig úgy látszik, te nem tartozol a szerelemesek közé.

— Oh igen! — kiáltá Aline hevesen. — Mindent tudnék a világon annak a kedvéért cselekedni, a kit szeretek!... de... a kit örülésg szeretek!... Oly férjet óhajtanék, ki álmaimnak megfelelné.

— Az istenért, ennek a lánynak máris álmai vannak; hisz még nem is tizenöt éves! Tehát a vidéki zárdai nevelékben is álmadoznak? Tehát Róbert álmaidnak nem felel meg? No kicsi, ha létezik egy férj, ki az álmod ideálját képezi, úgy az bizonyára Róbert!... Szép fiu, jellemes, jólelkű, eszes...

— És önzetlen, teheti még hozzá... mert én egy szegény árva vagyok, míg ő gazdag... de...

— Nos, de nem ideálod!

— Nem! — kiáltá az öreg hűgy nyakába borulva Aline. — Álmod volt, hogy én is, mint ő, egy nagy költő neje lehessék.

— Hogyau... Mit mondasz? — dadogta madame Le Senne.

— Igen, én is, mint ő, egy nagy férfiu nevet szeretném viselni; nem vagyok arra teremtve, hogy egy ismeretlen neje legyek és lenne s a férfi előnyök minden birtokában, oldalán mégis boldogulannak éreznem magam! Ne ha-

Hát ez nagyon rossz és ferde szokás. Mai napság az éléle ősi nézeteket a lomtárba kell dobni, ha meg akarunk élni.

Korunkban a munka adja meg a rangot, nem pedig a vedlett kutyabőr. Ne szegélyeljük tehát a bőrkötényt, a méterméteket.

Tanítsuk meg gyermekeinket dolgozni; adjuk kereskedői, iparos pályára.

Az elemben járó gyermeket azonnal mesterségre lehet fogni; de azt sem tesszük éppen rosszul, ha csak a vakáció ideje alatt adják be valami ismerős iparoshoz, hogy a mesterség titkainak szükségessé részével tisztában legyen s aztán egy-két évre a középiskolába adják, hogy az elméje, ismeretkőre, főlfogó képessége táguljon, bizonyos általános műveltségre tegyen szert s ez idő alatt is a vakációban — megerőltetés nélkül — folytattatni kell vele a megkezdett iparos munkát. Pár év múlva aztán teljesen kivéve a középiskolából, végleg a mesterségre vagy kereskedésre kell fogni a gyermeket s akkor a szerzett szellemi műveltsége is nagyban fogja segíteni előre muukájában.

Ép így lehet tenni azokkal a gyermekekkel is, kik már a középiskolák néhány osztályát kijárták s nem valami nagy lumeneknek bizonyulnak. Inkább most ki kell venni őket a drága iskolából, mintsem az érettségi után jöjjenek rá a szülők, hogy bizony kár volt a pénzt ráfecserelelni.

De még tovább megyünk. Az érettségit végzett sihederből is lehet iparost vagy kereskedőt faragni. Sőt tapasztalat szerint ezekből lettek a legjavia iparosok — már t. i. olyan iparágakon, a melyek nem föltétlenül képesítéshez kötvék s a melyeken bizonyos foku általános műveltséggel, mely a megszerzendő szakértelemhez járul, óriási haladást lehet elérni.

Mindenek fölött pedig már eleve úgy neveljük a szülők gyermekeiket, azzal a czállal és gondolattal, hogy iparos pályára fogják őket szentelni s e czélt a gyermek szeme elé tartják folyton, nehogy az könnyen az urhatnamságra vágyakozhassék. Magyarazzák meg gyermeküknek, hogy az ügyes iparos nagyobb ur, mint a diplomás ember.

POLITIKAI HIREK.

Új akció a honossági ügyben.

A függetlenségi és 48-as párt elhatározta a honossági ügyben az akció folytatását. Ez az akció egyelőre abból áll, hogy a május 30-iki szavazásról s illetőleg nem szavazók listáját, rövid magyarázó szöveggel együtt, kinyomtatják s a választóközönség körében többféle alakban s a lehető legnagyobb számban elterjesztik. Ezek a röpiratok, plakátok stb. egyuttal arra való fölhívást is fognak tartalmazni, hogy újabb megmozgalom induljon a honossági törvény megváltoztatására.

A hernyót pusztító madarak védelme.

Egy ízben említettük, hogy a megye alispánja rendelettel szándékozik meggátolni az éneklő madarak nagyszámú pusztítását, melyet lelketlen emberek — ifjak é. vének — megye szerzte tüznek a gyümölcsösök véghetetlen karára.

E rendeletet már kiadta az alispán, a kinek figyelmét Várady Ferenc megyei alveletárnok s a természetudományi tanszék rendes tagja — lapunk volt szerkesztője — hívta föl egy az alispánhoz intézett írásbeli kérelemben.

Szily László alispán, kinek egyik kiváló tulajdonsága, hogy az okos szót — barhonnán jöjjön is — szívesen veszi — megköszönve a figyelemzetést, nyomban intézkedett, hogy körrendelet által fölhívja a fészalagabiróságokat a legszigorubb rendszabályok megtételére.

A Várady által beadott kérelmet, miután az közérdekű, egész terjedelmében közöljük:

Nagyságos Alispán Úr!

Ismerve buzgó törekvésőt, melyet a közjó előmozdítására s a főnláll törvények érvényben tartása szempontjából kifejt, ismerve erélyét, melyel törekvésőt mindenkor sikerrel szokta megvalósítani, bátorodok becses figyelmét egy nevezetes körülményre: a hasznos madarak védelmére fölhívni.

Nálunk Baranyavármegyében, de egész Magyarországon évről évre kevesbülnek a madarak s leginkább a leghasznosabbak, az éneklők. Lombos erdeink, esalitos sűrűnk s árnyas berkeink dalos szárnyasai, különösen a rigó é. zenér-félek fogyatkozása legszenbetűnőbb. A nagyközönség természetesen nem keresi, nem fűrkési az okát, a legtöbb ember közömbösen nézi a madárvilágot, talán észre sem veszi, hogy pusztul. A természetkedvelő, az állatvilág barátja azonban sajnálattal tapasztalja a szép, kedves é. hasznos állatok pusztulását s minden lehető elkövet, hogy a pusztulás okát kifűrhesse s megakadályozására utat é. módot találjon.

aszatka márványtáblájára támasztva, kiszámított lassúság é. mély komolysággal mondá:

— Tehát egy költő neje szeretnél lenni! Tudod-e, hogy mit tesz annak lenni? Az egy teremtés, ki életében kevesebb helyet tölt be, mint a lábtörölő ajtaja előtt... Százszor jobb kutyája, mint neje lenni; voltak költők, kik kutyájokat megénekeltek, de nejeiket!... Ezt a hivatást rózsaszín világításban képzeled, s azt hiszed, férjed életét egyébbel sem töltendi el, mint hogy neked koszorukat fog fonni.

Keresztatyadad halála előtt két évvel tanultad megismerni, akkor, midőn mar aggastyán volt s jóllakott minden dicsérettel é. dicsőséggel, s nyugodt lón a családások é. — eszű által. Különbűben is haladatos szereped volt. Kereszt gyermeke, fogadott leánya é. mint mondá, hideg telének tavasza voltál... De én! Kárpótolhatja a költőnek neje a közönséget? az a nő, ki tépést nedvesített neki? Abban a pillanatban, midőn egy teremtés a költő előtt nem lehet közönség, terhéve valik... A szerencsétlen asszony második, harmadik, sőt legutolsó helyre lesz száműtve saját otthonában é. saját termében. Igen látogatott irodalmi szalonon volt, annyira, hogy az emberek törték magukat, csak hogy e körbe fölvetessenek. Ez Le Senne szalonja volt

Több éve foglalkozom már a természet tarka tollu madarainak tanulmányozásával s ha meggondolom, hogy ezek a szép, kedves állatok mily hasznosak az emberiségre nézve, kéhytelen vagyok fáradságot nem kímélve, a védelmükre minden alkalmat, módot é. eszközt fölhasználni s úgy érzem, gondolom, hogy jól cselekszem. Legjobbunk luttam Baranyavármegye területére nézve Nagyszalagod fordulni s előadva röviden több évi tapasztalatom alapuló véleményemet, szives intézkedést kérn.

Mily óriási kárákat szenved a gazdaközönség a különböző fergek pusztításai által, az bizonyításra nem szorul. Statisztikai adatok igazolják, hogy hazánkban a fergek által okozott károk gyakran a termések java részét tönkre teszik, egyes vidéket teljesen elpusztítanak. Különbűsen artanak a mezei é. kerti veteményeknek a sáskák, cserebogarak, pajorja, buzalegy, balha, özöndék; az erdőkeek, gyümölcsösöknek a prűtlék, különféle lepék s azok bábjai, a pohókók, bucsujáró hernyó, apácza-lepke stb. Gazda é. nem gazda minden emberi észszel gondoldható megkísérlelnek a veszedelmes állatok irtására, é. a tapasztalat azt bizonyította, hogy minden erőkölés sikertelen.

A legjobb feregirtó a madárvilág; az a létért való küzdelemben, önfúntartási ösztönből folyólag kiszámíthatatlan mennyiségű fergek emészt el. Most van a madárkölés ideje, most lehet legtöbbet tenni a madarak védelmére. Igaz ugyan, hogy kissé megkéstem jelen kérelemmel, mert az első költés már java részében megtörtént s részben ki is pusztult, de részben még megmenthető s minthogy a később, vagy megkésve érkezett költőkölődő, vagy vandormadarak, többek közt a saiga rigó (oriolus galbula), a méhész vagy gyurgyóka (merops apiaster), a nyaktekeres (ynx torquilla) stb. még csak most tñnek fészken s a második, vagyis utóköltés még csak június hóban történik: még mindig elég jókor lenne a hasznos madarak védelmére irányuló intézkedés. Jobb későn, mint semmikor.

Hogy érdemes-e hatóságilag intézkedni, azt hiszem, sőt erőn meggyőződésem, hogy ez kétséget sem szenved. Az éneklők osztályába tartozó madarak kivétel nélkül rovarral táplálnak, emellett bogyókat, gyümölcsöt is esznek, a főeledük azonban határozottan rovarokból, rovartetkből, hernyókból, bábokból é. fergekből áll. A költés után a fiatalok táplálására még a mavegők is állati anyagokat, rovarfeleket használnak. Egy évfészekben rendszerint 4—5 fiók van, egy-egynek a táplálására átlagos számmal naponként 100 hernyó szükséges. A madár a fiát körülbelül 10—14 napig eteti a fészekben. Ez idő a. at egy fészek madár 5—6000-re menő hernyót fogyaszt el, mely hernyóömeg ümértékben 5—6 liter tesz ki. Ha mar most 100 madár-

ragudjek ream! Ha keresztatyám élne, ő tudom igazat adna nekem.

— Cupán ezen ok idegenit el Róberttől?

— Csak ez? mondja ön, keresztanyam? Nem elég ok ez? Ön nem érzen ezen érzelmet, ön, egyik legnagyobb költők özvegye?

— Bizonyára nem!

Madame Le Senne hirtelen fölemelkedék, az ablakhoz ment, s annak táblájához nyomta homlokát. Néhány pillanat múlva Aline elé lépett, határozatlanul rá tekintett é. végül a szobában le s föl járt.

Magas, sovány, hanem még mindig kellemes megjelenés volt. Hajporozott haja egy finom csipkekendőre hullott, mely bizonyos hanyag eleganciával volt megkötve, becsatt arca intelligenciát é. jószágot árult el, mely őt a kedvesség lehelletével érinté, mi is életveit az emberrel szinte feledtetni látszott. Elegáns megjelenés lehetett s még ma is egyszerű nemes tartásával — melyet gyöngélködő létére fűntartott — annak mondható, kaczerül, mely a nőiség bájával vegyűl; atlaszejipűcskéket é. illatos keztyűket hordott.

Madame Le Senne végre különös tekintettel állott meg Aline előtt, egyik kezét egy kis

és még mai napig bemutatják magukat az emberek Le Senne özvegyénél, ki fölött még mindig férje szelleme leng. Ezek a hűsagok tüzeül fölmelegített tñres fraziók!

— Szegény keresztanyám!

— Valóban így nevezhetsz engem, holott még eddig senki sem szant engem. Még azt a jogot sem engedték meg, hogy panaszkodjam; nem, még azt sem tehettem. Egy nagy embernek minden meg van engedve, hisz ő a művészeté é. a művészet az ő mentő fegyvere! Megrabolja nejét, s ha azt a feltékenység bantja, azt mondják neki: „Mit akar? ő költő, izgalmakat keres, ismét visszatér kegyedhez.“ A művészetnek parancsoló követelményei vannak. Hányszor kellett hallanom, hogy X. asszonyt vagt Y. kisaszonyt megéneklé, kik pillanatokra muzsák gyant szolgálták é. ebben dicsőséget találtak. Ezeket mind nyomatva kaptam elolvasás végett s ha nem tetszettek, akkor a ház pokollá változott. Olykor a vágy fogta el Spanyolországba vagy Egyiptomba utazni. Nem voltak gazdagok s az ilyen széleslekek kielégítésre nagy nélkülözéseket von maga után. Nekem meg itthon kell maradnom s avval vigasztalódom, hogy egy „Muza“ van kíséretében. S ha ilyenkor méla s szomorú valék, csak a régi mondással álltak elő:

fészket veszünk számba, ennek a lakói 5—6 hektoliter kártyonny férget emésztének föl 10—14 nap alatt. Ki tudná kiszámítani, hány még mennyit fogyasztanak el az után, tejföldestük tartama alatt, ósziig?

Meg lehet Nagyságos ur győzöve, hogy a heruoyórtásra sohasem adhat ki üdvösebb rendeletet, mint ha a madarak védelmére ad ki érlely intézkedést. Erre pedig nagy szükség van, mert a madarakat a lelketlen emberiség borzasztóan irtja.

Gyermekek, suhanok, fölött emberiek járnak fészkek után s kirabolva szegény madárkák rejtett otthonát, fölfalják a prédát, mintha ragadozó vadállatok volna. A tiszta tojásokat föltörök s kiesszák, a fiatal madarakat leöldösök, megöltük, megeszik. Par évvel ezelőtt egy szabolcsi asszony volt a lakasom s megpillantva tanulmány szempontjából tartott madár gyűjteményemet, így adott kifejezést meglepetésének: „No még ennyiféle madarakat nem láttam világ-életemben; pedig vagy öt-hat százat minden esztendőben meg is eszem!” — „Hogy-hogy?” — kérdém az asszonyt nagy elszönyökődéssel. „Hát a fiam jó famászó gyerek s mindennap kijár az erdőre s nincs olyan este, hogy 15—20 fiatal madarat ne hozzon haza!” S hány ilyen madárpusztító lehet Baranyavármegyében?! Egy nagy-petéri ember egy ízben 47 fekete-rigót, 9 sárgarigót, 11 éneklő-rigót s mintegy 30 drb különféle éneklőt hozott hozzám, hogy vegyem meg. Egy pécsi téglavető 49 fűtelmület fogdózott össze az úszógi uradalom strüben.

Mindéz oly lelketlenség, hogy elítélésére nem találok méltó kifejezést. Igaz, hogy van törvény, mely a fészkek kirablása ellen szól, de mi haszna, ha az illetékes hatóságok nem sok figyelmet fordítanak a végrehajtására. Egyik belügyminiszteri rendelet a másikat éri s mind hiába. Tény, hogy a törvény megengedi a madár-tartást, a madár éneklésben való gyönyörködést vagy kereskedés céljából a madár elfogását, vételét és eladását; de a költés idejében való tömeges összefogdosását, a mi egyértelmű a madaraknak észszerűtlen pusztításával, szigoruan tiltja s mint vadászati kihágást büntetendőnek tartja.

Ily értelmű kijelentés foglaltatik a belügyminiszternek a szabad királyi város közönségéhez 1889. évi május 17-én 2325. sz. alatt intézett következő rendeletében: „A város tanácsának folyó évi január hó 4-én 304. szám alatt kelt másodfoku ítélete, mely szerint a rendőrkapitány által hozott első foku ítélet helyben hagyásával H. I. budapesti madárkereskedő éneklő-madarakra való vadászat, illetve ilyeneknek vétele által elkövetett kihágás miatt az 1883. évi XX. t. cz. 9. §. h. pontja és 31. §-a alapján 150 forint pénzbüntetésben, nem fizetés esetében 15 napi elzárásban, továbbá az eljárás és fölmerülhető tartási költségekben ma-

rasztaltatott el; az elmarasztalt által közbetett főlebbezés folytán föltüvizsgáltatván, helyben hagyatik. Az alsófoku ítéletben fölhozottakon kívül marasztalendő volt vadlott még azon idokból is, mert az 1883. évi 32401. sz. alatt kelt ítéletben, melyre a főlebbezésben is hivatkozás történik, az idézett törvényszakas azgy értelmezetik ugyan, hogy az által az éneklő-madaroknak tovább tartás és gyönyörködhetés céljából való elfogása nem tiltalmazatik, hogy az éneklő madaraknak okserűtlen pusztítása mindenkor tilos. Már pedig az éneklő madaraknak tömeges összefogdosása és épen a költés idejében, mint ez a szóban forgó esetben is történt, egyértelmű azok észszerűtlen pusztításával.”

A miniszter ezen rendelet értelmében kellen a hatóságoknak nálunk is eljárni. Szárazval, ezerével pusztítják a madarakat; a legnagyobb részét falnak étvaggyal falják föl, másik részét pedig a városba hordják elrusítani. Fölnevelés közben legalább 90 perzent elvész, s így sem gyönyörűségére, sem hasznára, hanem csak kiszámíthatatlan kárára van az emberiségnek ez az észszerűtlen s emellet lelketlen madár-pe-czerkedés.

Az előre bocsátottak után kérem tehát Nagyságos alispán urat, legyen kegyes a hasznos madarakat védelmébe véve: a csendőrpáncsnokság s az összes főszolgabíróóságok figyelmét fölhívni, hogy a madarak pusztulását legalább a költés ideje alatt gyökkezzenek megakadályozni s a mennyiben vadászati kihágásokat tapasztalának: a törvény teljes szigorát alkalmaznak. Kérem egyuttal stb. stb.

Pécsét, 1890. május hó 25-én.

Kíváló tisztelettel

V arády Ferencz s. k.,

Baranyavármegye allelveáltainoka s a kir. magyar természet-tudományi társulat rendes tagja.

E kérelemre az alispán által kiadott körrendeletnek ide vonatkozó része így hangzik: „Midőn tehát a földmívelés, ipar és kereskedelmi m. kir. miniszteriumnak 1880. évben az éneklő madarakkal való kereskedés korlátozása céljából 7428. sz. a. kibocsájtott rendeletét újból figyelembe ajánlanám, fölhívom tekintetes főszolgabíró urat, hogy eme föntemített körülmények iránt saját hatáskörében a legkiterjedtebb módon szigoruan intézkedjék, hívja föl ezen úlmelek megállítására a járásában levő csendőrsők figyelmét, figyelemzése erre különösen a tanítókat, kik mint a néppel közvetlenül érintkezésben állók, ezen a mezőgazdaság nagy hátrányára szolgáló bvsorolásáról legjobban gondoskodhatnak.

Figyelembe ajánlom továbbá az 1883. XX. t. cz. 9. §. h) pontját az éneklő madarak tilos vadászására vonatkozólag, melyre nézve utasítom, hogy ily kihágások esetében a törvény teljes szigorja szerint járjon el.”

„Mit akar? izgalomra van szüksége, ezt a művészet megköveteli!” Nekem azonban követelményeimnek sem szívem, sem fejemben nem volt szabad lenni. Miután nem voltam költő, tehát izgalomra nem volt szükségem, ez állott. Az nem volt elég, hogy az ember megalázta magát előtte; az embernek úgy testileg, mint erkölcsileg semmivé kellett lennie. Sem gondolatot, sem elvet vagy ítéletet nem volt szabad mondani, mert ez hangulatába diszsharmóniát hozhatott volna. Hány-szor kellett hallanom, hogy egy költő ideálja, egy tudatlan egyszerű teremtés, kinek helye a tűzhely mellett van. A leggyöngédebb ellenmondásnál rám kiáltott: „Te ravasz, gondolataimat összebonyolított!” Ezután néma duzzogás következett. Nines annál bszantóbb, mint ha egy férfi a kérdésekre nem felel, hanem határozottan észrevételi, hogy csak arra var, hogy az ember 6t egyedül hagyja.

S mindenek dacára kereszatyád sem roszakaratu, sem szívtelen nem volt. Mily boldogok voltunk házasságunk első két évében! Ez így tartott egész első sikeréig, mely az én oldalamon, munkaasztalemnél virágozott föl. Estéinkint, midőn mellette ilve varrogattam, beszélt mindig leendő dícsőségéről. Midőn a siker meg volt, ellejezt minden egyebet. Halld Alne, én azt

hiszem, az ember csak akkor lesz híres, ha mindent lábbal tapod: hazát, vallást, családot, egy szóval mindent! Hány-szor hallottam 6t fogadó napunkon, a szerdai estelekyen, hol a pucsera és világitásra kellett figyelnem, e szavakat mondani: „Tudják uraim, a világ, az élet a költő előtt melleks. Semmi földi dolognak nem szabad 6t érdekelnie; a Muza legyen mindene. Az nem baj, ha e mellett más minden is össze-dől. Az irdalmi függetlenséget minden és mindenki fölött fönn kell tartani. Mit érdekel engem asszony, gyermek? Kedvesebb után vágódóm én.”

Minden földi kötelek lealacsonyítja s a földre huzza 6t, kinek homlokát magasan kell hordania. Kereszatyádat szerettem, gyermekem, te tudod, sem nem hazudom, sem nem nagyitok.

Minden arra mutat, hogy egy költő egy tőzőnöt is, ha az csinos, nőül vehet. A mesalliance 6ket ép ugy nem piszkítja be, mint a mocsár a hattyut — — Ah, de ez is csak oly szöbészéd. Hanem a nejt, törvényes nejt szeretni — — mily lealacsonyító köznapu dolog! Ezt azért kell mondanom neked, kicsikém, mivel egy költőhöz szeretnél nőül menni. Közöttük is vannak bűnösök, kik ártatlan terem-

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközöségét)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasó-e lapunknak vagy sem — tisztelettel fölkerjük, hogy a gabona állásáról, a termésre való kilátásokról, esetleg természeti veszedelmekről és nagyobb károkról hétértőre híre sziveskedjen lapunkat értesíteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedésű körből érkeznek hozzánk hítes tudósítások — kölcsönösen tudomást szereshetnek vidéki gazdáink a más környékeken levő állapotokról, a mely tájékozás, hogy fölöttébb fontos a gazdára nézve, magyarázunk sem kell. Tudósításokat levélben vagy egyszerű levelező-lapon köszönettel fogad a „Pecsi Figyelő” szerkesztősége.

— (Kis úrnappa.)

Az úrnapi körmenetet a belvárosi templomban vasárnap tartották meg d. e. 8 órakor, a mikor is a fenyegőleg törnyosuló felhők daczára, melyek időnkint egy kis spriczert bocsátottak a magasból, szép számú közönség részvéte mellett vonult a körmenet Mendlik apátveleános vezetése alatt a szokott helyeken fölállított oltárokhoz, kísérve a katonazenekar hangjai által. Ugyanezen időben a lyceumi templomban Feszty Károly dr. kanonok nagymisét tartott, melynek folyamala alatt a karénekesek — s közöttük első sorban Hoffer — fölültnek ketlettek énekkél. — Az időjárás az egész napon keresztül megtartotta fenyegő voltát, a mi a gazdákra nézve kellemetlen volt, mert e nap lévén Medárd napja, azou mouda beteljesedéséről féltek, mely napgyen papi esőt ígér az esetre, ha e szent megereszi az ég csatornáit. Tulajdonképeni eső ugyan nem volt, csak amolyan gyengé permetezés, hanem ez is elég volt arra, hogy a porfölköket kavaró széllel egyestlve tönkre tegyen minden mulatságot, melyet e napra a szabad ég alatt terveztek. Ilyen sorsa jutott a „Pecsi Dalárda” majálisa is, melyet a rossz idő miatt elhalasztani voltak kénytelenek.

— (Vizsgálatok sorrendje a helybeli kir. állami főrealkolában.) Folyó hó 16-án magánvizsgálatok; 17-én vizsgálat a hittanból; 18-án az V. osztályban: magyar, német és francia nyelv, a VI. o.-ban: történelem, természetrajz és vegytan, a VII. o.-ban:

téssként követik el a bűnt, hogy 6t figyelem nélkül maguk mellett bänkodni hagyják.

Mivé legyen a nő ily körülmények között? Hiába iparkodom magam tökéletesíteni: minék, mire való ez? Hisz 6 azt figyelemre sem méltatta! A küzdelem hiába, ha a férj szivében egy Muza foglalta el a feleség helyét. Képes volt-e fiatalásgom, szépségem az ideált tőle számítani, mely mindig megújult s mely mindig új alakban, esabítóban, egy-egy előtte eddig teljese ismeretlen nő alakjában jelent meg. A Muza bálvány, mely a mint látszik, emberi áldozatokat kíván, mint fiatal asszonyokat, kik azt akarják szeretni, becsülni, s azért élni, mivel az oltár előtt megesküdtek.

Kereszatyád egyike a legjobbknak volt, de azért nejt, engem, mégis föláldozott. Szerettem 6t mindig, szerettem 6t utolsó órájag: mi asszonyok szívünkkel nem kereskedünk és nem mindenféle muzsáknak, hanem csak kötelességüknek élünk. Tudtán fölki iparkodtam munkálkodásaiban segítségére lenni; életét nyugodt boldogságban akartam föntartani. Előszóbjában örködtem, midőn dolgozott vagy X. és Y. mászat megéneklé. Nyarón is téli kalapban jártam, hogy neki viragot vehessek, eladtam éskészertem, hogy annak árából dolgozószóbját izlésesem be-

mennyiségben, természetben és leirati mértan; 19-én az I. A. o.-ban: magyar és német nyelv és földrajz, az I. B. o.-ban: számtan, természetrajz és mértani rajz, a II. A. o.-ban: magyar és német nyelv és földrajz; 20-án: a II-ik B. o.-ban: számtan, természetrajz és mértani rajz, a III. A. o.-ban: magyar, német és francia nyelv és történelem, a III. B. o.-ban: magyar, német, francia nyelv és történelem; 21-én a IV. o.-ban: mennyiségben, vegytan, mértan és szabadkézi rajz, a VI. o.-ban: magyar, német és francia nyelv, a VII. o.-ban: magyar, német és francia nyelv. 23-ik-án szóbeli érettségi vizsgálat; 24-én az V. o.-ban: mennyiségben és leirati mértan, az I. B. o.-ban: magyar és német nyelv és földrajz, a II. A. o.-ban: számtan, természetrajz és mértani rajz; 25-én az I. A. o.-ban: számtan, természetrajz és mértani rajz, a II. B. o.-ban: magyar és német nyelv és földrajz, a IV. o.-ban: magyar, német és francia nyelv és földrajz; 26-án a III. B. o.-ban: számtan, természetben, mértan és szabadkézi rajz, a VI. o.-ban: mennyiségben és leirati mértan, a VII. o.-ban: történelem és természetrajz; 27-én a III. A. o.-ban: számtan, természetben, mértan és szabadkézi rajz, az V. o.-ban: történelem, természetrajz és vegytan; 28-án: latin nyelv, görög és ének.

— (Nyári multságok elnapolása.)

A Medard napja rítul belekontarkodott a szabadban mulatói vágyó emberek tervébe. Vasárnap lehetetlenül tette a „Pécsi Dalárda” majálisának megtartását. A dalárda kénytelen volt hirtelen kiragaszott hirdetések útján tudatni a közönséggel a tervezett nyári ünnepély elnapolását. A rendező-bizottság aztán, mivel az ünnepélyre már is nagy költséggel elkészült a mulatság helyén is nagy előkészületeket tett a disztésre és villamos világításra és így két héttel nem halaszthatja el ünnepélyét, kénytelen lesz a növegyet tervébe belenyulni. A dalárda tehát jövő vasárnapon 15-én fogja megtartani nyári ünnepélyét míg a növegyet — már ésszerűségből is — valószínűleg szintén egy héttel később, e hó 22-én tartja meg a Tetyén júniálisát.

— (Kedvezmények a szénkéneg és fecskendő szállításánál.) A földművelési miniszter a következő leirattól intézett a gazdasági egyesületekhez: A szénkéneggel való gyéridő eljárás mind nagyobb arányokban való terjedése következtében az érdekelt gazdalközönséget a filoxera ellen való védekezés terén e tekintetben is minden lehető támogatásban óhajtatva részesíteni: a szénkéneg, a szénkénegző fecskendő, valamint az üres tartályok vasúti szállítására nézve a kereskedelmiügyi miniszter ur által, megkeresésem folytán az újabb ismét jelentek enyém mérsékelt

rundezhessem; szakadó esőben vagy kegyetlen fagyos hidegben hoztam a nyomdából a korrekturát s vittem ismét vissza, miattól a kályha tűzénél idejáról álmodozott. Ilyen egy költő feleségének az élete, a miről te álmodozol; az ember megismeri, fölállozza magát s a reménykedők és élvezők sorából magát számtalra mindezek daczára egy tekintet, egy szó, vagy elismerés sem tudatja velünk, hogy áldozatunk megérté. Életemet örökös bánkódásnak akarok fölállozni mint én? Sajnálalm árlatlan, fiatal lelkedat! Egyszer egy költő sok éves előtt e szavakat írta, melyek emlékeimben mai napig megmaradtak: „Az ember örömmel hallgassa a fülemüle énekét, de ne vágódjék fészékben lakhatni.”

Madame Le Senne karszékébe ereszkedett s szemszögleiteiben két nagy könyceppet nyomott el.

Aline nagyon halvány lett s mereven tekintett rá; hirtelen megragadta kezeit, megcsókolta hevesen s mondá:

Oh szegény keresztatyám! Ezután, rövid szünet után mélyen elpirulva hajolt az idős hölgy feléhez s halkan susogta: Mondja meg Robertnek, hogy ... hogy ... ne utazzék el.

következő díjtételek alapítottak meg, és pedig 5000 kgr. feladásnál a B. osztály és 10000 kgr. feladásnál a C. osztály díjtételei engedélyeztetek, a mi a fennálló díjtételekkel szemben a magyar államvasutakon 37 — 46%-nyi mérséklésnek felel meg. Az üres állapotban bármily mennyiségben visszazsallítandó használt szénkéneg hordókra a fennálló A. osztály helyett az igen mérsékelt kocsi rakomány B. osztály díjtételei fognak alkalmaztatni. A szénkéneg fecskendők, melyek jelenleg a legmagasabb I. darab árú osztályba tartoznak, rendelkezésszerű képet a gazdasági gépek közé soroztattak. Ez által tetszés szerinti mennyiség feladásánál a mintegy 30%-nyi mérséklés eredményező II. darab árú osztályt, kocsirakományokban való szállítás esetén pedig meg ennél messzebb menő mérséklést nyújtó díjtételek fognak alkalmaztatni. Mindezen kedvezmények haladéknélkül és pedig egyelőre a folyó év végéig terjedő hatályal lépnek érvénybe.

— (Hymen.) Szombaton tartotta eljegyzési ünnepélyét Percz el Sándor kir. aljárásbíró Pajor Emiliával, szintársulatunk primadonnájával. A vőlegény részéről Egry Béla dr. és neje, a menyasszony részéről Somogyi Károly és neje voltak az eljegyzési tanúk. — Vasárnap d. u. 1 órákor vezette ol-tárhoz a belvárosi plébánia-templomban Lovandovszky Antal 52 gy. ezrebeli főhadnagy Schirmer Mathildot, Schirmer ezredorvos leányát. Az esküvésen tanúk gyanánt Labán József ezredes és Gombócz-Bayer Ede tőrösorvos szerepeltek.

— (Vizsgálatok az ipar és kereskedelmi tanonc-iskolákban.) A belvárosi népiskolákban elhelyezett kereskedő tanonc iskolában a vizsgálatok június hó 15-én d. u. 2 órákor; az agoston-térségi községi népiskolában elhelyezett iparos tanonc-iskolában június hó 19-ik napján, mindenkor d. u. fél 5 órákor tartottak meg. A Zsolnai gyári iskolában pedig június hó 29-én d. e. 10 órákor fog a vizsgálat megtartatni.

— (Jutalomjáték.) Holnap — csütörtökön — lesz Gergely Józsefnek, szintársulatunk tenoristájának jutalomestje, mely alkalommal „Tiszta urak a zárdában” operette kerül színpadra. Gergely idejövételét az a hír előzte meg, hogy a vidék legkiválóbb tenoristáinak egyike; idejövetele óta e hír valóságáról bőven volt alkalmunk meggyőződni. Nemcsak kellemesen csengő hanggal rendelkezik, mely — igaz — nem színfalhasogató, de Gergely ismeri az éneklés titkának kulcsát s így kis hangjával jól bír báni; hanem emellett elegans föllépésű, élénk temperamentumu színész is, a ki tenorista létére is tud jól játszani. Ezek mind oly ajánló levelek, melyeket a színjáratotól közönség jól ismer. A választott operette zenéje kedves, fülbemászó dallamokban bővelkedő, szövege mulatózó; a férfienekesek közül a két főszerepet Gergely és Pintér, a női szerepeket Pajor E., Hevesi I. és Szigethy fogják játszani.

— (Uj jogtudor.) Bernáth Béla mohácsi ügyvédjelölt szombaton avatták föl a kolozsvári egyetemen a jogtudományok tudorává.

— (Girk Alajos aranyisége.) Girk Alajos pécsegyházmegyeyi érkanonok szombaton érte meg áldozó papi pályájának betöltött 50-edik évét s e nevezetes évfordulón egész esendben mondta el aranyiságát Mária-Gyűdön. A szertartásban Szauter Antal göröcsényi plébános segédkezett neki, a ki még mint 10 éves gyermek ministrált Girk Alajos első miséjén Kalocsán. A misén csak a legközelebb álló jobbratók voltak jelen: két paptárs a kalocsai érsekségből, az Egedy család, továbbá Hegedüs Imre székelyházi urodalmi számtartó és Hegedüs Károly megyeyi tisztviselő. Az istentisztelet után a társaság átrándult Harkányba, a hol az újonnan épült étkezőben családias jellegű ebédet fejezték be a nevezetes ünnepet. Girk ez alkalommal ismét több rendbeli jótékony adomá-

nyokat tett le, melyek meghaladják az ezer forintot. Ez adónyban részesült a szegény gyermek segély-alapja, a tanítóit nyugdíjalap, ezeken kívül a jubilaum 200 frtot küldött az Aidinger polgármesternek, hogy azt bármely városi jótékony célra fordítsa. Az aranyiség kanonok életrajzi adatait a következőkben közölhetjük:

Girk Alajos Eácsmegyében Baján 1817. szept. 15-ikén született. Tanulmányait Baján kezdte, Kalocsán folytatta. A bölcsészeti tanfolyamot Győrött, Pécsen és Szegeden végezte. A hitvány tanfolyamok négy éven át a kalocsai papnöveldeben volt hallgatója. A felszenteléshez megkívántató kort még nem érve emint szerep a kalocsai, érseki íródában nyert alkalmazást. 1840-iki június 5-ikén szenteltetett föl s ugyan ez évi június 7-én, akkor Pünkösök ünnepén mondotta első miséjét nagybátyja a jó emlékt Girk György, később pécsi püspök segédkezője mellett, Priglevicza Szent-Ivánban és Hodsagbon volt két évét át káptalan. E két év eltelté után Kalocsára először a felszentelt püspök s nem sokára az érsek mellé nevezetett ki szertartóvá s a püspöki iroda iktatójává s levéltárosává. 1881-ben a kalocsai főszent-székekhez jegyzővé. Harom nagy érsek: Klobusiczky Péter, gróf Nádasdy Ferencz és Kunszt József alatt a legnagyobb pontosság és bünaloms rendszerrel töltötte be hivatalát és pedig oly megegyezésre különösen a legutóbbi érseknek, Kunszt Józsefnek, hogy a midőn nagybátyját, Girk Györgyöt a pécsi káptalan s a káptalan helyűök, Farkas József a pécsi püspöki székre kinevezte s ezt föl kérték, hogy unokaöccsét hozza át magával Pécsre a megyébe, Kunszt József érsek nem akarta elbocsájtani s csakis egy évre adott engedélyt az elmaradásra ily szavakkal: „Ita abeat, quasi rediturus.” A kalocsai főegyház-megyében 13 évet töltött el. 1853-ban Pécsre jövént, itt azonnal szentszéki jegyzővé s püspöki titkárra nevezetett ki. — Grósa József paksi plébánosnak 1857-ben bekövetkezett halála után paksi plébános lett s nem sokára a dunaföldvár kerület esperesévé s tanfölggyelőjévé lön előmozdítva. A pécsi káptalan s a legfőbb pécsegyházmegyeyi esperesi kerület 1857-ben azon kérelemmel járult a pécsi püspök elé, hogy Girk Alajost neveztesse ki kanonokká. Így történt, hogy 1867. október 29-én az akkorjárt Párisban időző király pécsi kanonokká nevezte ki. 1863-ik évben tolnai és 1870-ben székesegyházi főesperessé, 1884-ben pedig pécsi székesegyházi érkanonokká s árvaházi kormányzóvá nevezetett ki. Az ő gondozása alatt építetett föl a paksi nagyszerű népiskola, a paksi pléb. templom kicinosítottat, a plébániakáptalalkittatván megváltoztatott, az új temetői kaplona építkezése betejeztetett s minden szükséges egyházi tárgyaló fölszerellett. Alapítványai a paksi népiskolára meghaladja a 4000 frtot. Mint pécsi kanonok több ezer frtot áldozott már eddig is közölközokra, legtöbbit a Rudolfinum arva- és szegények házára.

— (A gellérthegyzi citadella lerombolása.) Egymásután pusztulnak el a 48-as évek utáni idők szomorú emlékei. Előbb a „Neugebäude,” melynek lerombolása már elhatározott dolog s most utjabban a szent-gellérthegyzi citadella érett meg a pusztulásra. Nemcsak a fővárosi magyar ember nezte rossz szemmel azt az ócska fellegvárat a Szt.-Gellérthegy ormán, hanem a vidéki honpolgár is, — valahányszor fölment az ország szívébe — legelőször azt az osztrák maradványt látta meg s ezzel együtt nyomban fölébredt benne a sértett hazafi a multnak minden vérlázító emlékével. Hányszor és hányszor követelte a magyar nemzet, hogy ha már alkotmány uralkodik a nemzet fölött, ha már bekés kiegészés megszűntetett minden viszályt — miért még az a bástya ott a Gellérthegyen? Miért azokban az ágyuk sokaság, melynek mindegyike Pestnek egy-egy nevezetes épületeére van szegezve? Hat ez a volt bizalom a törvénynek meghódoló magyar nemzet iránt? Az osztrák katonák czipfján és parókáján át nem hatott ez az önértetes hang a fejbe s a citadella megmaradt annak, a mi volt: folytonosan bosszantó jelnek és katonai hatalmi pontnak egy nemzet s ennek fővárosa fölött. Ennel egyéb nem volt, mert sztratégiai szempontból ugyan már rég elvesztette jelentőségét a citadella, mert általánosan tudva van, hogy a Svábhegy magasabb a Gellérthegynél s a mai agyunknak

gyermekjáték lenne a czitadellát egy fél óra alatt elhallgattani. Az „Egyetértés” közlése legelőször a napokban azt a hírt, hogy a királyi is beleegyezett a citadella lebontására s e hírt a „Nemzet” a féltválasztó kormánylap is megerősíti. A hadügyminiszter már aláírta a végzést, melylyel a citadellát lerombolni rendeli s a területet a fővárosnak ajándékozza.

— **(A zár alatt levő Strossmayer és a pápa.)** Strossmayer diakovári püspök javadalma tudvalegleg zár alá vétetett, mintán a pánszláv s minden törvénynek makacsul ellenszegülő püspök az erdőségekben — az erdőtrüvnyek labballtáprásával — botránys gazdaságot vitt véghez, minek nagyszámu erdők kipusztulása és elpusztékolása lett a következménye. Strossmayer Rómába a pápához szaladt a pápa közbenjárását kikérni; de Rómban kudarcot vallott. A pápától azt a választ kapta, hogy nem léphet közbe a diakovári püspöki javak lefoglalási ügyében, mert a diakovári püspököknek ausztriai-nagyorországi politikai helyzeténél fogva a szentszék beavatkozása ugy Budapestén, mint Bécsben is kinos hatást keltené.

— **(Szerelmi dráma.)** Kedden délelött nagy népesödület okozott a Széchenyi-téren egy véres jelenet, melynek a mindennapos szerelmi féltékenység volt a szülője. Kovács János, a központi kávéház „tűz-legénye” valamikor szerelmi viszonyt folytatott Kovács Julianna eszlédleányval, a kit azonban ott hagyott s most egy másik eszlédleányval kezdett „ismerkedni”, a ki vele egy helyen szolgál. A régi kedves azonban nem hagyta ennyiben a dolgot s féltékeny haragjával folyton üldözte hülen kedvesét és ennek új szeretőjét, az ő szívbéli utódját, Ez okból ugyanabba a házba ment szolgálni is, hogy folyton a közelében lehessen. A férfi gyakran figyelmeztette a szenvedélyes leányt, ki különben hiszterikus is, hogy hagyjon föl piszkolódásaival, de a dühös régi szerelme nem hagyta az új szerelme-eket békeünyelegni, mire a férfi földühöde a jelzett időben ütegelni kezdte a leányt, mitől ez az utcára menekült. A férfi utána rohant s a Färth féle szabóztól előtt utolérve úgy vágta fejbe, hogy az földre rogyott. A leány e fölindulás és rakkódás következtében régi bajába esett s a rendőrségi őrszobában — a hova hordágyon vitték — órákig fektött önkivületi állapotban s később a dühöngés is erőt vett rajta úgy, hogy a rendőrök alig tudták lefogni. Kovácsot a rendőrség letartóztatta, a leányt, a ki meg is sebesült, a kórházba szállították. Mint utólag értesültünk, a leány életben maradásához kevés a remény.

— **(Képviselői beszámoló.)** Linder György a mohácsi kerület országgyűlési képviselője — mint hozzákn intézett leveleiben veitünk tudatja — e hó 15-én, vagyis jövő vasnapn délután tartja meg beszámoló beszédét Mohácsén. Beszédében nem annyira beszámoló kivan, mint inkább festeni a közelmúlt, a jelen s a közel jövő politikai helyzetet, annak okait és következményeit.

— **(Szini műsor.)** A hét végén a következő darabok adatkán elő: ma szerdán „Szegény Jonathan” új operette (bérletszűnetben); csütörtökön „Tiszturak a zárdában” operette (Gergely József jutalomjátéka); pénteken „Vasgyáros”, melyben a czimszeretep Somygyi játsza, a többi főszerepek Laczkó, Szilagyiné, Szép Olga, Dezső, Deszéri, Pethes kezeiben vannak; szombatn „Szegény Jonathan” (bérletszűnetben); vasnapn „Bukow a székelyek böhéra” nagy csataképekkel, melyben a főszerepeket Somygyi, Deszéri, Pintér, Polgár, Dezső, Laczkó, Szigeti fogják játszani. Somygyi igazgató most újból födette a szinkört, illetve a régi tetőre teljesen új tetőt alkalmazott, mi által elejét vette annak a többször előfordult kellemetlenségnek, hogy az eső néhol becsaphegessen.

— **(Kedélyes iskolaszéki gyűlés.)** Villányban — a hol már régóta folyik a villongás az iskolaszéki elnök plébános és tanító testület között — a hó 5-én valóban mulatságos iskolaszéki gyűlés tartatott. S. A. plébános elnöklete alatt. Az elnök ugyanis Scheidl Miklós iskolaszéki jegyzőt ez állásban föltűgessztette (?) és kijelente, hogy ő mint elnök még a jegyzői tisztet is magára vallja. A jegyző, ki tisztában volt a törvény paragrafaival, kedélyesen fogta föl a dolgot s ő visszont az elnököt

fűgessztette föl állásában. Ezek után rövid ideig tartó esend állott be, az isk. széki jegyző e szavakkal magyarázta meg a törvényt a plébános elnöknek: „Valamint eu mint isk. széki jegyző a plébános elnököt hivatalában föl nem tűgesszthetem, úgy a plébános elnök sem fűgessztheti föl hivatalában az isk. széki jegyzőt. Csak ne tegye magát nevétségessé!” Az ülés tagjai jóízűt nevettek a kölcsönös fűgessztésnek mire a plébános elnök mérsékelté magát. Ra egy felőrára az elnök e szavakkal üdvözölte a jegyzőt: „Öt semminek sem ismerem el.” A jegyző erre megint így felelt: „Először jön az egész világ, aztán egy jó nagy semmi és csak akkor jön elnök úr.” Ez így tartott két óra hosszág, mely nem is az első eset a népokta tsa határyára. — Ezeket írja levelezőnk s mi nemcsak azért közöljük az értesítést — melynek hiteleségeért természetesen a beküldendő a telerő — mert az eset magában véve mulatságos, hanem mert másrészt elzomorító is, és ezért föl hívjuk rea az illetékes körök figyelmét. akármik is a bűnös a folytonos harcban, vegye el a büntetését, mert ez így nem tarthat sokáig.

— **(A volt alispán olajképe.)** A pécsi nemzeti kaszinó tudvalegleg elhatározta, hogy hosszú időközön át volt alispánoké, József Ferencnek képét megfesteti a kaszinó társalgó terme számára. A festmény elkészítésével Holló Zsigmond festőnek bízták meg, a ki most már el is készült a képpel, mely az őz urat tédnagságban ábrázolja. Hollónak nehéz föladata volt, a mennyiben a legutóbbi betegség által megviselt s a különben is hajlott korn őreget úgy kellett megrajzolni, hogy e vonasokból semmi se legyen a képen, hanem az erőteljesebb férfirkörből állítsa elenk az egykori megyei főurat. Hollónak erre csak egy gyenge arckép áll rendelkezésére s ő ebből a lehetőséggel jött oidotha meg föladatát. A kép Jézusenkert ismert diszmagyarjában örökíti meg, a mint bajjában kardját tartja. Ez a festett kard a- anyveretével és drágaköveivel — tökéletes maza az eredetinek s azzal Holló a színhatas tekintetében mestermunkát végzett. A képet legközelebb fogja átvenni a kaszinó és társalgó termében elhelyezni.

— **(A polgári olvasókörök a vidéken)** mindjobbán szaporodnak. Legutóbb Szemelyben indították mozgalmat egy ilyen hasznos társasör létesítése érdekében s alapszabályait már föl is küldötték a belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett.

— **(Reáliskolai tanulók majálisa.)** A pécsi reáliskola növendékei — mint tavaly — az idén is rendeztek kirándulást a szabadba, a minek megtartását a tanári kar készséggel engedélyezte. Kedden kora reggel vonultak ki a diákok a tanárokkal egyetemben a katonazenekar indulói mellett a Meeseken túl fekvő „Kis rét”-re, a melynek szép gyepjén egész nap folyt a vig társasjáték s volt ének, zene, táncz és eszem-iszom, a miben a diáknak oly kevés része szokott lenni évközben.

— **(A pécsi veterán-egylet főlkja Kaposvárott.)** Az első pécsi veterán segélyző-egyletnek főkegyesülte alakult meg Kaposvárott. Ezt a főkegyelet Bózs a József, a pécsi veteránegylet mostani elnöke hozta létre, a ki nagy buzgalmat fejt ki abban, hogy a segélyző-egyletnek minél nagyobb kört biztosítson s így a segélyezési ügyét is magasabb fokra emelje. A főkegyeletnek úrnapián, csütörtökön vitte át egy küldöttség azt a régi zászlót, mely alatt az itteni egylet is megalakult s mintán az itteniek új zászlója van, a régít a főkegyeletnek ajándékozták. Ugyanekkor volt meg a főkegyelet megalakulása is, mely alkalommal a kaposváriak vendégszeretőleg fogadták a pécsi veteránok küldötteit, kiknek nevében Bózs elnök lapunk útján mond köszönetet a kaposváriaknak a szives fogadtatásért.

— **(A „Nemzeti söröcsarnok”) bérlete** — mint lapunk hírdetési rovatában foglalt közlésben olvasható — ez évi november 1-én lejár. Erre e helyen is föl hívjuk a bérleni szándékozők figyelmét. Miut mi értesültünk, a bérleni szándékozők között van Dreher kiváló hírnévű örvendő hazai sörgyáros is, kinek Budapestén és Bécsben messze vidékre szállító gyaraai vannak s a ki hazai gyártmányával már-már kezd kisorítani a gráci, pilseni és más külföldi söröket. Dreher az ajánlat megtevésével Bayer helybeli szállító-ügynökét szándékozik megberíteni. A „Nemzeti söröcsarnok” tehát ismét új lendüle-

tet látszik venni, a mi különben a közönségnek is óhaj, mert bizonyára szívesebben keresné föl ezt — a város kellő közepén a legalkalmasabb helyen levő, tagas, kényelmes és szép berendezésű vendéglőt, mely mellett miúdjárt ott találja a kávéházat is, ha baba élelmes bérő pezsgőbb életet fog bele lelni. Akkor aztán a „Nemzeti söröcsarnok” megint oly látogatottságnak és élénkségnek fog örvendeni, mint évekkel ezelőtt, a mikor az a szép üdögterem megnyílt.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **Szinészet.** Az idei, eddig előadott operette-újdomságok között valami nagyobb belső becsesül határozottan „A szegény Jonathan” a bir egyedül, mely pénteken és szombaton uralta a szinkör deszkáit és kötötte le a közönség figyelmét. Az operette mindenfelé nagy sikert aratott, a mit ügyes szövegével és főkép szerencsés zenéjével ért el. Nem olyan „tisztá munka” ez a zene, mint a milyen Milločeknek többi ismert operettjei, a „Koldus diák” magaslátára meg nem is emelkedhetik; de a koncepczió minden esetre originalis, a mi aztán tetszetőssé teszi az egészét. Egyik kiváló sajátsága, hogy egyetlen egyszer sem válik banalissá; hatasos számok vannak benne, melyek ketteje végéig vonul az egész darabon s ezek hamar népszerekké is válnak. A szöveg egy szép erkölcsi tanulságon alapszik: a pénz nem boldogság, hanem a munka. A darab meseje röviden ez: Vandergold amerikai milliomos megeszmőrtölt a millióktól, untalják a környezői, kik a millióit dicősitik s hiányzik valami a lelkéből. Később megtudja, hogy mi a munka és a szerelm. Előbb azonban azt gondolja, hogy könnyű szerrel fog megszabadulni e gyűlöletes millióktól — fejbe lövi magát s vagyonyát valamelyik környezőjére hagyja. Ugyanekkor Tripp Jonathan, a milliomos szakaeca, kit — mert az Effel-torony-félgaiatba vetített szappanhobot kevert — gazdaja elcsapott, szintén fejbe akarja magát löni. A két öngyilkos eredeti módon — mikor ép tusakodnak a gonosz szándékkal — egymásba botlik s Vandergoldnak eszméje támad: ő odaadja a millióit ennek a mindenhol szerencsétlen Jonathannak, ő maga pedig a szegénységben próbál szerencsét; talán Harriet is, egy emanczipált doktoriskasszony, kibe Vandergold szerelmes, így előbb halgatja meg őt, mint milliomos korában. Jonathan megkapja a milliókat, azonban oly kikötés mellett, hogy ha barnelyikük is megújna új existenciáját, a másiknak elénkeli Harriet doktoriskasszony dalát s akkor mind a ketten kötelesek együtt megalni, a mi csak folytatása lenne az imént megkezdett félszamaradt jelenetnek. Jonathan nőül veszi Mollyt, a kis szakaecsnét s átvitorlázik Európába. Vandergold pedig Harriet után futkos s ezzel minduntalan útjába akad Jonathannak, a ki mindig halálra rémül, mert a megállapított daltól fél. Visszamegy Amerikába, ott már ő is megkapja Vandergold eszmőrtől s milliók okozta élvezetektől és kellemetlenségektől s mikor Vandergold mint matróz tele muukakedvel itt is elébe kerül, visszaadja neki a milliókat s az, mivel most már Harriet is hozzáeszmődik, elfogadja az új eszert. Jonathan megmarad Vandergold szolgálatában. — A Jonathan belépő dala, Harriet dala, a doktorosznak dala, Molly és Jonathan ketteje (a 2. föl. ban) és Vandergold dala a 3-ik fölvonásban a legnagyobb tetszért arattak nálunk is. A czimszereppel Polgár kitűdött meg s jobb hiányban elfogadható Jonathan volt. Belépő monologia szűntelen volt, csupán elmondta, de nem volt benne élet, színe zés; dalát azonban csinosan énekelte, a miért taptos is kapott. Vandergold-ot Gergely adta teljes melegeledésre. A férfiak közt egyedül ő vitta ki ezt a teljes melegeledést úgy ének mint játék tekintetében. Nehéz és tarasító szerepeinek azonban csak a 3-ik fölvonásban jutott hatasos rész, a munkát dicsőítő lelkes matróz dalban, melyet zajosan megtaptos s megújratott a közönség. Pajor Emilia fölöttébb kedves és jóízű Molly volt, kinek viszont a 2-ik fölvonásban jut igen hálás rész prózában epügy, mint a Polgárral való kettősben, melyben a házasság zenekarát produkálják s melylyel zajos hatást értek el úgy, hogy vagy 4-szer kellett ismételnök. Harriet szerepében Hevesi Janka a sokat említett Harriet-dallal tűnt ki, melyet nagy tetszés mellett énekel. A többi szerepek nagyon is mellékes alakok és személyestők sem igen juttatták a saját egyéniségük érvényre. — A három új diszlet, melyeket Somygyi ez al-

kalomra festetett, valóban remekei a színpadi dekorációknak; olyanok azok, hogy a népszínházunk épen e darabnál használt díszletei szármalmasan szegények ezekhez képest. Festőjük V é g h István megrémelte volna, hogy kitapsolják. Hanem a díszletek összeállítása az első estén sok időt vett igénybe s a közönség 8 órától a legnagyobb türelemmel várt épen 12 óráig, mikor a darabnak vége lett. A második estén már 11 órákor szabadultunk ki. Hisszük, hogy a harmadik s a többi előadásoknál azonban már gyorsabban folyik le a díszítés és a darab.

Vasárnap „Subanec” volt kitűzve, azonban Bodroghyné hirtelen közbejött betegsége miatt hamarosan „Pepitá”-t vették elő, melyet közepes közönség nézett meg.

Hétfőn „Tyukody Lőrincz családja Pesten,” Rónászeki Gusztáv vidéki színész bohózata került előadásra. A darabnak úgy látszik az a fő feladata, hogy néhány bobó jelenettel, melyek csak esetlegességek s nem valami nagy mese-szöveget szüleményei, megkacagattassa a nézőket. Ezt el is éri, mert Tyukody Lőrincz szerencsétlenségei a fővárosban, a hol familiájával orvos-tanhallgató öcsését akarja meglátogatni s közben mindenféle kalambitásokba keveredik úgy, hogy egyenként az egész familia a rendőrség elé kerül — valóban kacagató dolgok. Az előadók: Dezséry (Tyukody), Bodroghy (Dezső) (Tyukody neje), Szép Olga (Ninuszka gyámleány), Dezső (Kozák Béla orvosnövendék), Szigethy Lujza (Balek jógazs) és Kömives né (páholynytogató) — egytől egyig rajta voltak, hogy a közönség jókedvét fokozzák.

CSARNOK.

Az ősz nemes.

(Folytatás.)

... Sokáig ült összegörnyedve a fájdalom sulya alatt e lelki eltomplitásban, míg újra erőt bírt venni magán. Főlemelte fátyolozott szemeit s ránézett a fiára... Az mozdulatlanul, egykedvűen ült székében s el volt mélyedve a cipője orrának a bámulátaba. Csöppet sem látszott érdekelni őt atyja megbató fájdalma, szíve — akár egy darab márvány — érzéketlen maradt a könyek láttára. Végre érezte magán atyja szúrós tekintetét, fölvetette egy percre unott szemeit s hogy látva az ősz dült vonásait, kissé meghatva mélyedett magába.

Az öreg Kopácsy folytatta:

— Kázmér! — szolt nem többé érezes, tisztán csengő hangon, hanem mélabús, fátyolozott tómpa fájdalommal. — Hallgas réám! Te születésséddel halálát okoztad annak a lénynek, a kit én mindig s mindennek fölül szerettem. Joggal gyűlölhettél. Te okoztad nekem életemben a legelső és legnagyobb fájdalmat. Mondhattam volna, hogy irtózom tőled, hogy félek a látásodtól, hogy remegek a hangod hallatára — igazat adott volna nekem a ki ismerte az édes anyádat. Tehettem volna! Megtettem-e? Mond! Kázmér! — fiam — mondd, tettem-e valaha?!... Nem szerettelek-e ép úgy, mintha veled, a legnagyobb boldogságban, együtt neveltnék volna? Megtettem volna — nem tettem. Szerettelek báványoztalak, beléd helyeztem tizenöt Kopácsy minden reményét, minden büszkeségét! Neveltetlek, read költöttem a vagyonom kilencz-tized részét — nem szemrehányásképp mondom: a tizediket is odaadnám — egyszóval: tiszta a lelkiismeretem — megtettem mindent, a mi módomban állt. És — Istenem — jutalmam érte az ősi név meghurcoltatása, a családi becsület beszenyezése, öreg napjaim illúzióinak durván szertérombolása... Oh fiam, fiam! mennyit vétkéztelek te! Elpocskoltál — könnyelműen, s ld asztal mellett — elpocskoltál ezeket. Megbecsültattam. Ezért hátralevő életemet megkeserítetted — megszorítottad minden óránk minden percét. Elfelejtettem. Arra ve-

temedtél, hogy Kopácsy létre váltót hamisítottal — oda írva — s jól eltaláltad a manu-propriámat — az én nevemet. Édes apád vagyok, kifiztettem, eltemtettem magamba a bűnatomat. De azt, hogy az édes apádat, annak a névnek a viselőjét, a melyet a hamisított váltó alá írtál — s a ki akkor kibuzott a sárból — mondom — az édes apádat megsértetted leg-szentebb, legtisztább érzelmeiben, hogy egy anygalt, a ki föladotta ifjúságát — szeretettel, odaadással — hogy egy öreg ember végnapjait megédesítse, hogy mikor a fia valahol Olaszországban kockára teszi örült szenvedélyével a szerezése szeszélyének — ősei vér árán szerzett vagyonát, halálánál legyen a ki befogja a szemeit — hogy ezt a drága lelket nem ártatlád, nem féltél az Istenőtől — eicsábitani, boldondító szavaiddal befonni, pillanatnyi átkos szeszélyed áldozatává tenni: azt, Kázmér, elfelejteni neked nem tudom soha... Oh fiam! a saját apád feleségét! Hát nincs elég szebb, kaczér asszony a világon? Kellett épen a mostohaanyádat kiválasztani?! Nem, nem, ezt nem hittem soha! Megbecsültani tudok, mert apa vagyok, de felejteni nem!...

Elfuladt a szava. A végét már líhegve mondta, zokogva minden szóval. Az a büszke lélek, mely annyiszor nézett hideg vérrrel, vértetzel kebelbe a halál szemébe — siratta a boldogságát, a büszkeségét — összetört reményei szétfoslását. Minden szava regét mondott régi fényről, régi boldogságról, régi szeretetről.

Egyszerre fölegyenesedett hatalmas, ős alakja, odament hideg méltósággal az asztalához, kinyitotta, kivett belőle egy régi, ezüstben kivert czimerral ékített pisztolyt, megnézte, ha rendben van-e s letette az asztalra maga elé.

Aztán odafordult a fiához, a ki fölkelve, mereven nézte őt s büszke, érzés hangon szolt. Nem volt abban egy rezgés sem — nyugodtan tisztán csengett:

— Az áldozatod, az a szegény, ártatlan teremts — meghalt. Megmérgezte magát. Becsületes, egyenes lelke csak egy percze tudott megfelekedezni magáról — s fölbredve teljes tudatára szörnyű bukásának — nem tudta elviselni a szégyent. Nekem; ki csalódtam reményeimben, megtörttem büszkeségemben, megsértve lettem legszentebb érzelmeimben — nincs keresni valóm a földön, mely csak bánatot — és gyötrelmet terem immár számomra... Ha az emberek szemébe nézek — azt olvasom — s ezt nem bírom elviselni: a te fiad gazember. Mert te gazember vagy, Kopácsy Kázmér! Gazemberebb minden gazembereknél — mert apagyilkos vagy!... Ne én — nem magadért, hanem az édes anyád emlékeért — megbocsátok neked — és szeretlek... S épen azért, mert szerettek, azt mondom neked: Kopácsy Kázmér, ennek a pisztolynak két csőve van. Az egyik az enyém a másik — ha maradt még benned egy csöpp az őseid véréből — a tied!... Tedd meg!... Legálább becsülettel fordíthatják le a Kopácsy czimert!

Fogta a fegyvert nyugodt, biztos kézzel — nem remeget egy izma sem — odaillesztette a halántékára, s mikor ott érezte égni azt a kis hideg karikat a bőrén — elhúzta a ravaszt....

... Meghalt, hidegen, büszkén, mint élt pillantás remegése nélkül érzékének. Csak egy, az ezüstös szakála szála közt oszilgó könnyesepp mutatta hogy sirt.

... A fia végig nézte, ott állott egy darabig az apja fejénél rábámulva tévegen, aztán megfordult — őszepakolt s még aznap elutazott Mon Carloba — azt a nekiszánt golyót ott-hagyva a csövében.

Úgy mondják — két hét múlva visszajött érte. De — la — Rue.

Gabona-arjegytek

Pécs sz. kir. városában 1890. évi május hó 31-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítottak.

Búza	őzei	8	frt	80	8	frt	90
	tavaszi	—	—	—	—	—	—
	uj	—	—	—	—	—	—
Kétezer	őzei	7	—	90	7	—	80
	uj	—	—	—	—	—	—
Rozs	őzei	8	—	—	7	—	90
	uj	—	—	—	—	—	—
Árpa	őzei	6	—	80	6	—	60
	tavaszi	—	—	—	—	—	—
	uj	—	—	—	—	—	—
Zab	őzei	8	—	—	7	frt	80
	tavaszi	—	—	—	—	—	—
	uj	—	—	—	—	—	—
Bükköny	széna	—	—	—	—	—	—
Repeze	—	—	—	—	—	—	—
Kukoricza	őzei	5	—	60	5	—	50
	uj	—	—	—	—	—	—
Széna	őzei	2	—	50	2	—	—
	uj	—	—	—	—	—	—
Szalma	—	2	—	30	2	—	—

Kínalat: gyenge (mintegy 150 gabonakocsi veit a piacon.)

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Egy képzett építészeti és gépészeti lakatos,

ki több éven át önállóan működik és minden szakmában vágó munkálatokban teljesen jártas, uraságoknál vagy gépészeti műhelyben állást keres.

Bővebbet e lapok kiadóhivatalában.

7860. sz.
kv. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint teleggönvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranya megye árvaszékének mint végrehajtatonak Tóth Pálné sz. Sznopek Etelka késedelmes vevő elleni végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs városban tekvő a pécsi 4650. sz. tjkvben felvett 2257. b. hszzs. 33/16. b. számú házra az árverést 2415 frtban ezenel magallapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi június 24-ik napján délelőtt 10 órákor Pécsen a kir. trvszék hivatalos helyiségében az árverési szobában megtartandó nyilvános árverésen a megallapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 241 frt 50 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kikiáltott kezébe letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint teleggönvi hatóság. Pécsen, 1890. évi május hó 13. napján.

Lukrits István

kir. törvénzki bíró

Hirdetmény.

A pécsi honvéd-sátortáborban időszakonként elhelyezendő honvéd csapatok
kenyér, lótap, ágyszalma és tűzifa

szükségletének az 1890. évi augusztus 1-től 1891. évi július hó végeig terjedő időre leendő biztosítása czéljából, kizárólag írásbeli ajánlatok alapján, **folyó évi június hó 10-ikán délelőtt 10 órakor** nyilvános árlejts fog az alóliert kerületi parancsnokságnál **Székesfehérvárott** megtartatni.

A közelebbi feltételek — melyeknek minden ajánlattevő magát alávetni tartozik — a m. kir. 19. honvéd gyalogezred parancsnokságnál Pécsen és a m. kir. V. honvédkerületi parancsnokságnál Székesfehérvárott, a hivatalos órákban megtekinthetők. Székesfehérvár, 1890. évi június hó 3-án.

A m. kir. V. honvéd-kerületi parancsnokság.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,

ruha-mángolókat,

vasalógépeket

sát.

Csatorna-zárakat,

önmozgásu,
legjobb védelem

áradás ellen,

patkányokellen,

csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kiállításban.

szabályozható

töltő-kályhákat,

Caloriférest,

központi fűtéseket,

szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

6555
1890. sz.

Árverési hirdetmény.

Páholczky Teréz pécsi lakós végrehajtónak Páholczky Márton és neje Horváth Franciska pécsi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 99 ft tökégtétel és ennek 1889. évi október hó 1-85 napjától járó 6 százalek kamatai 16 ft 50 kr. perbeli, 10 ft 65 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 9 85 kr. és a megfelmertülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. §. értelmében a pécsi kir. törvényszék területén lévő, Pécs sz. kir. város határában fekvő, a pécsi 2328. sz. tjkben foglalt 3749. bszasz. szőlőre 316 ft, a pécsi 3763. sz. tjkben foglalt 3748. bszasz. szőlőre 334 ftban ezennel megállapított kikialtási árban elrendeltetett. — Az árverés megtartására határidőtül az 1890. évi július hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája a pécs kir. törvényszék árverezési helyiségében tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10% át, vagyis 31 ft 60 kr. és 33 ft 40 kr t kszpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Pécsen, 1890. évi április hó 22-ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bír.

ÉKSZERÉSZ, ÓRÁS és LÁTSZERÉSZ

Schönwald Imre

ÁLLAMI ÉREM

haladás és versenyk.-ért.

ARANY ÉREM

szép és jó munkáért.

Főüzlet Király- (fő) utca
A „Hattyu“-épületben.

PÉCSETT.

Műhely Király- (fő) utca 38.
Mestrits-féle házban.

Valódi 13 próbás ezüst dísz-tárgyak és evő-készletek.

Ezüst gyertyatartók (2 drb)	30—40 frt és feljebb.
Ezüst zongoragíradole (2 drb)	45, 50, 60 és 80 frt.
Ezüst giraudole (2 vagy több karu)	75, 100 és 200 frt.
Ezüst ezukordoboz	35, 40 és 50 frt.
Ezüst tálcza	30, 45, 60, 80, 100 frt és feljebb.
Ezüst kenyérkosár	25, 35, 50 frt és feljebb.
Ezüst névjegy-gyűjtő (Visitier)	20, 30, 40 frt és feljebb.
Ezüst esengetyű tálczával	30, 30 és 35 frt.
Ezüst kehely	30, 40, 80, 150 frt és feljebb.
Ezüst díszszerleg	30, 45, 60, 80 frt és feljebb.
Ezüst pobár	5, 8, 10 frt és feljebb.
Ezüst jardiure csiszolt kristály üvegtányérral	25, 40, 60, 80 frt.
Massív ezüst csemege állvány	25, 35, 40, 60, 100 frt.
Massív " angol fayence tányérral	45, 60, 80 frt és feljebb.
Ezüst ezukorfogó	7, 8, 10 frt.
Ezüst theaszűrő	5, 6, 8 frt.
Ezüst sórtartó (2 drb)	7, 8, 10, 12 frt.
Ezüst varrókészlet tokban	5, 7, 10 frt és feljebb.
Ezüst tortakés	6, 8, 12 frt és feljebb.
Ezüst tintatartó.	15, 20, 30 frt és feljebb.

Egy személyre való evőkészletek.

3 darabból álló gyermek-evőkészlet	5, 6 frt és feljebb.
3 " " " " " " " " " " " "	ezüst pohárral 10, 14 frt és feljebb.
4 " " " " " " " " " " " "	csinos tokban 10, 12 frt és feljebb.
4 " " " " " " " " " " " "	ezüst pohárral 20, 22, 24 frt és feljebb.
4 " " " " " " " " " " " "	női evőeszköz tokban 12, 14, 16 frt és feljebb.
4 " " " " " " " " " " " "	elegáns tokban diszaranyozással 13, 20, 22 frt.

Ezüst készletek.

6 drb ezüst evőkaulú ugyanannyi asztali kés és villa csinos atlasz tokban	45, 50, 60 frt és feljebb.
12 drb asztali kés és villa tokban	17, 20, 25, 30 frt és feljebb.
6 pár csemegekés tokban	9, 10, 14, 20 frt és feljebb.
6 " " " " " " " " " " " "	és villa tokban 8, 10, 14 frt és feljebb.

6 drb kávéskanal és tejmerő tokban legszebben kiállítva	20, 24, 28 frt és feljebb.
12 drb. kávéskanal és tejmerő tokban rendkívül szépen kidolgozva	40, 50, 60 frt.
6 drb. moccakanál elegáns tokban	10, 12 frt.
12 drb moccakanál diszaranyozással	18, 20, 24 frt.
Pecsenye, saláta főszelető (tranchier) készletek (ezélszerű alkalmi ajándékoknak ajánlható), melyek elegáns kiállítású fatokokban rendkívül díszesen vannak összeállítva.	
4 drb egy tokban	10, 12, 14 frt.
5 " " " " " " " " " " " "	18, 20 frt.
6 " " " " " " " " " " " "	20, 22, 24 frt.
7 " " " " " " " " " " " "	spárga-emelő, caviár lapátka, sonka-villak, gyümölcs-kések 25 30 frt.
9 " egy tokban	40, 45 frt.
23 " egy tokban, mely tartalmaz 12 gyümölcs-kést, 2 sonka villat, 2 saláta-, 2 pecsenye-, sajt- és vajkéseket, ára	75 frt.
12 pár csemege kés csinosan készítve	22, 30 frt.

Teljes evő-, thea- és kávé-készlet.

Teljes evőkészlet	6 személyre	100i 120, 140 frt és feljebb.
" " " " " " " " " " " "	12 " " "	180, 220, 250, 300, 400 frt és feljebb.
" " " " " " " " " " " "	6 " " "	240, 300 frt és feljebb.
" " " " " " " " " " " "	2 " " "	100, 120 frt és feljebb.
" " " " " " " " " " " "	6 " " "	160, 180, 200 frt és feljebb.
" " " " " " " " " " " "	2 " " "	100, 120, 150 frt és feljebb.
" " " " " " " " " " " "	6 " " "	180, 220, 300 frt és feljebb.

Ékszer tárgyak

1000 forintig raktáron tartatnak gazdag választékban.

Az összes raktáron levő arany- és ezüst-tárgyak, valamint ezüst- és arany-órák finomsági bizonyítványáról a m. kir. budapesti és cs. kir. bécsi főfémjelző hivatalok által törvényszerűen megvizsgálva és jelezve van.